

saadan ubetinget at slutte os dertil. Da vi saa refererede Sagen for vore Meningsfæller i Flertallet, og de hørte, at det ikke havde vundet Tilslutning fra Mindretallet, vare de enige om at lade dette her blive staaende og lade det komme til Tingets Afgørelse. Og det forekommer mig, at efter det, man tidligere har sagt i denne Sal, naar man behandlede Revisionen af Husdyrloven, maatte man absolut støtte sig til Flertallet. Naar man fra Mindretallets Side taler om det uprøvede og uforsøgte i denne Henseende og derfor ikke finder Anledning til at støtte Sagen uden i øvrigt at kunne fremkomme med andre Grunde, er det jo ikke andet eller mere end, hvad vi stode over for i 1887, da vi sidst behandlede Forslag til Revision af Husdyrloven. Da havde vi siger og skriver een Hesteavlforening. Hvis man havde modsat sig at yde Støtte til denne med samme Begrundelse som den, hvormed man nu modsætter sig at yde Støtte til Opdrætterforeninger, havde man ikke faaet gjort det store Arbejde, som vi alle ere enige om, at Heste- og Kvægavlforeningerne have gjort i den Tid, de have eksisteret, siden 1887. Og det forekommer mig, at hvad der her er Tale om, kun er at gaa et Skridt videre; det er, at man tager det bedste ud af det udmærkede, der er, og søger at faa det sammenparret paa bedste Maade og faa det givet en rationel Opdræt, saa at man faar nogle af de Mangler afhjulpne, som vi endnu desværre maa være enige om klæbe selv ved vore bedste Dyr. Jeg kan derfor ikke se, at der skulde være nogen virkelig principiel Forskel til Stede med Hensyn til dette Forhold.

Hvad angaar Opdrætterforeninger for Kvæg, maa jeg være enig med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), da han i Gaar sagde, at vi ligesaa godt kunde have sagt „Opdrætterforeninger“ som „Avlsforeninger“. Jeg beklager, at vi have strøget „Opdrætterforeninger“, thi jeg tror, at det er noget misvisende; men det kan jo rettes. Det samme Mindretal er imidlertid gaaet et Skridt videre over for de Avlsforeninger, som de finde fortjene større Støtte end de almindelige. De have draget en Grænse, den er ikke gjort som vor, men jeg kan ikke se, at der er nogen principiel Uoverensstemmelse mellem Flertallet og Mindretallet paa det Omraade.

Med Hensyn ellers til de Udtalelser, der faldt i Gaar fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P.

T. Nielsen), har jo nu den ærede sidste Taler omtalt Avlscentrerne, og det var jo det, hvormed det hovedsagelig drejede sig. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, men naar det ærede Medlem fandt, at Sammensætningen af den Kommission, der har behandlet Spørgsmaalet om Revision af Husdyrloven ikke var heldig, og begrundede det ved, at der fandtes en Greve og saa og saa mange Godsejere, medens der ingen Husmand var osv., vil jeg sige, at jeg ikke har haft nogen Indflydelse paa denne Kommissions Sammensætning ud over det, at det blev overdraget Foreningen af jyske Landboforeninger at vælge et Medlem til at tiltræde denne Kommission, og vi valgte da Foreningens højtærede Formand, Hofjægermester Bech til Engelsholm. Vi mente, at naar han kunde være god nok til at repræsentere Foreningen af jyske Landboforeninger, vilde han ogsaa med den Sagkundskab, han sidder inde med paa andre Omraader, være god og brugbar i en Kommission, der behandlede en Revision af vor Husdyrlov. Og naar det ærede Medlem vilde søge at gøre det endnu værre ved at nævne, at det f. Eks. var en Greve, der var Formand, forudsætter jeg, at det ikke var i Egenskab af Greve, han var Formand. Jeg gaar ud fra, at naar han var det, var det, fordi han var Formand for Statsdyrskuekommissionen. Det ærede Medlem føjede til, at han tvivlede ikke om, at hvis den nuværende højtærede Landbrugsminister skulde have nedsat Kommissionen, vilde han ikke have nedsat den paa denne Maade, men have sørget for, at der kom Husmænd med. Nu vide alle, at jeg ingen Modstander er af, at Husmændene komme med og deltage i Arbejdet, tværtimod! Men jeg tror ogsaa, at man alt for ofte kan tage det saadan i Munden, at det kun bliver en Talemaade, naar man taler om Husmændene. Jeg betragter hverken denne eller hin Stilling i Samfundet som det afgørende; det afgørende er, om de gøre et godt Stykke Arbejde. Jeg kom dog uvilkaarlig til at tænke paa, da den ærede Taler nævnte dette, at vor nuværende meget ærede Landbrugsminister i den Kommission, han har foranstaltet nedsat, ogsaa har taget en Greve med, jeg antager ikke i Egenskab af Greve, men fordi han har fundet ham brugbar som Medlem af Kommissionen. Jeg tror ikke, det afgørende er, hvem der har bragt Resultaterne frem, naar bare Resultaterne ere gode.

Jeg maa meget beklage, hvad jeg